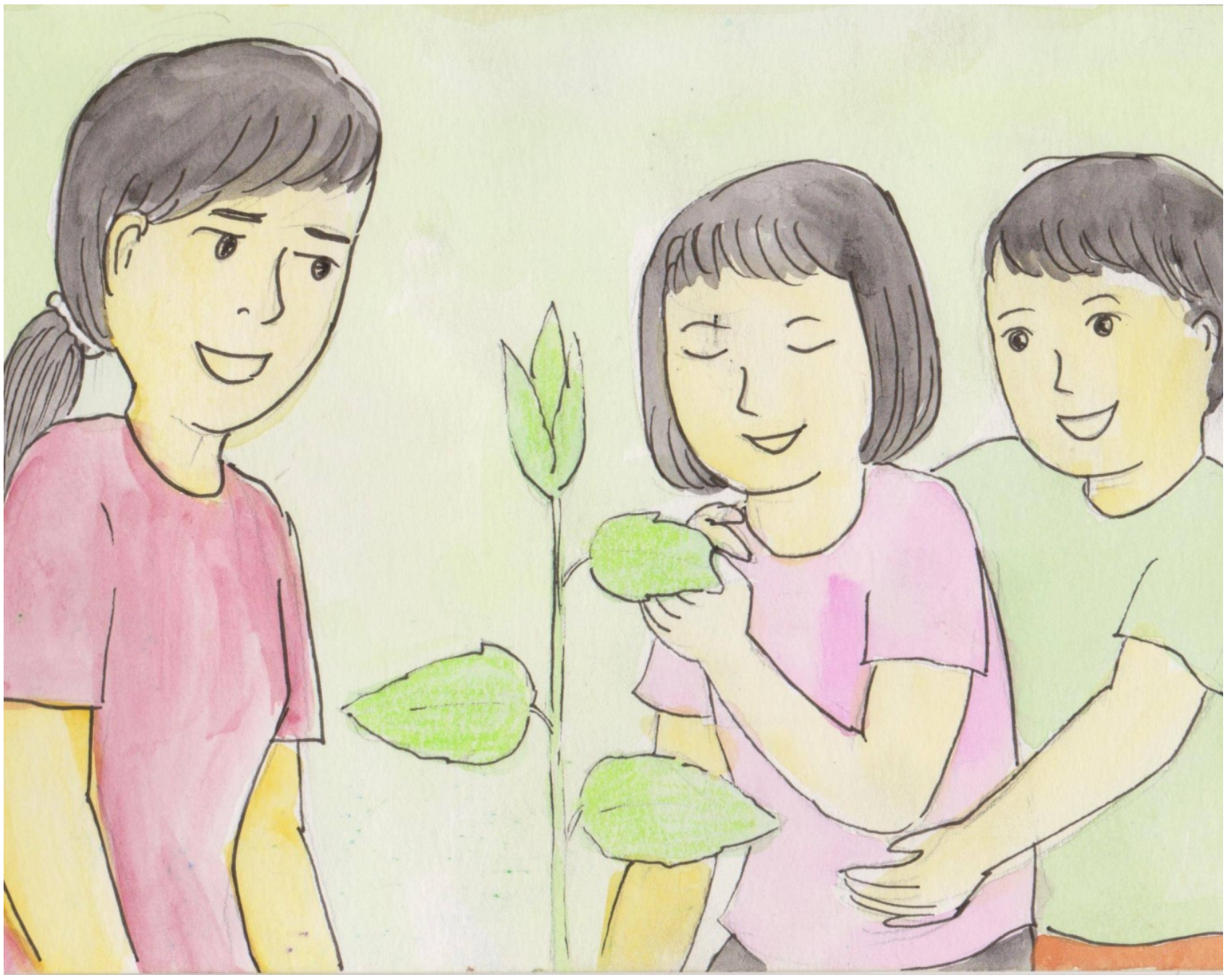


เซ่ล่าโปฆ

เซ่ล่าโปฆ

เรื่อง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)



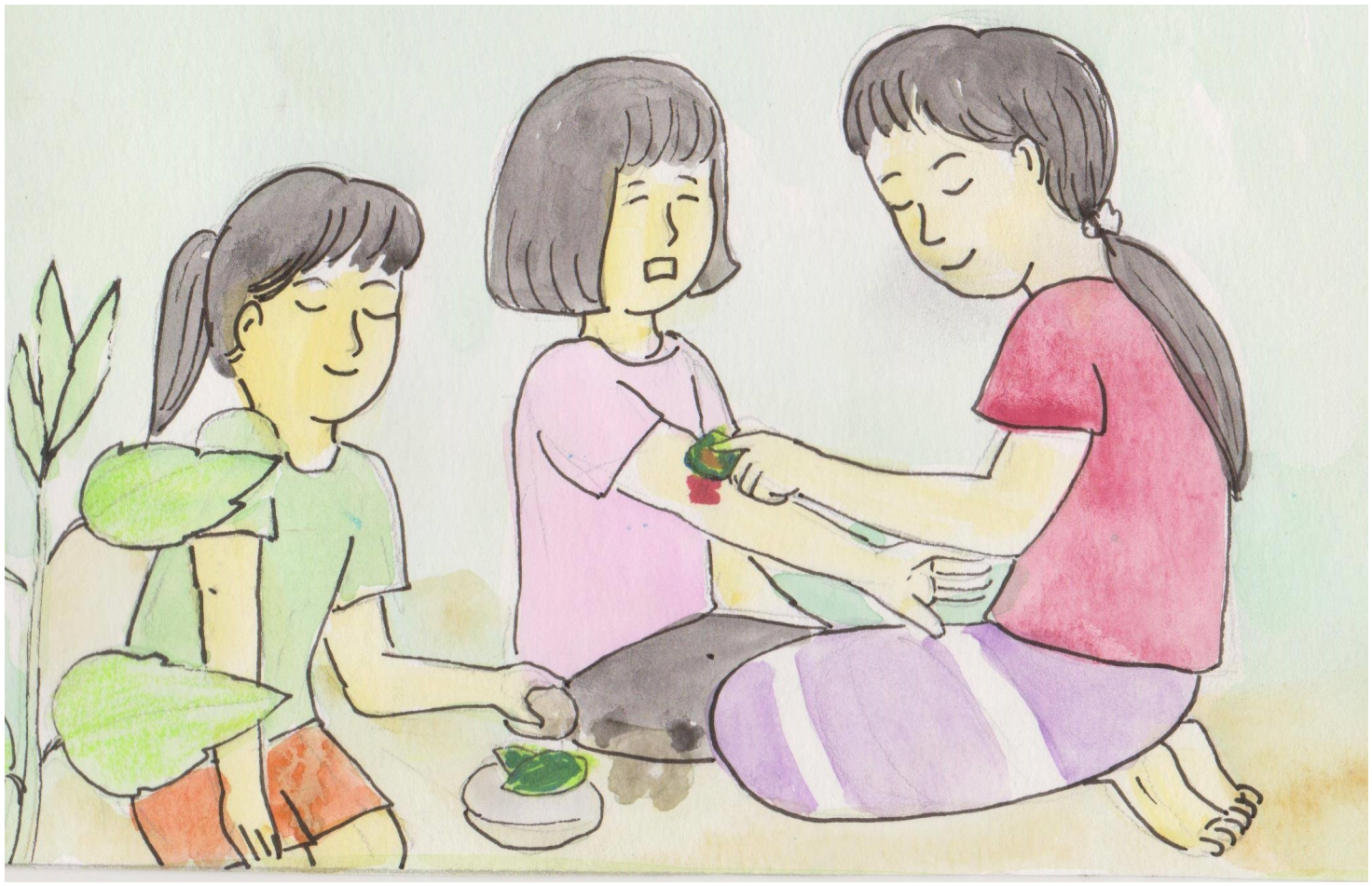
ตาเตอนญาอ มอลา แฆเทอ เลอ มอ เช่ท่อ พ่ะซ๊ะ เล๊อ แล ตือ อ่อะต่า เล๊อ ปฆ่า ปู มื่อลา ตี๊ท่อ เท่อ ด๊อ ปื๊อจื่อ แล โอ่ะแว วาวา เล๊อ ต่าโอ่ะโพฆ่ อ่า เคลอตี คีฆา แต๊ เซ่อก๊อ ต่า ด๊อ แลแว เล๊อ ปฆ่าปู เซ่อก๊อ เล๊อ แกล๊มื่อปู มื่อลา เดอ วาวา แต๊ เซ่อก๊อ ต่า ตือเล๊อ อ๊ะที่ โท่อ่าซวี

เล๊อ แกล๊ เศอ ที่แว โท่เซ๊อ เบ่ะ บ่าช่า เต๊อที่ อ๊ะโม่บาฮ มื่อลา แต๊ เอ่ะ วาวา เล๊อ ปฆา เป่อ เก ลื่อโท่ เล๊อ เด๊อ อาฮ วาวา น่าฮู แว ดี เน่ ปื๊อจื่อ ท่อ แว เซ่คี เล๊อ อ๊ะ เก่อ แลศี๊ แว โท่ เซ๊อเบ่ะ เก ลื่อ แว เล๊อ เด๊อ แพ๊ เล๊อ วาวา เก๊อ เต่ ลอ แว เล๊อ เท่อปู โท่ อ๊ะโม่ เก ที่ เน่คลื๊อ ด๊อ ซ๊ะปฆี่ ท่อ แว ต่า ด๊อแล ศอ พล๊ะ แว วาวา อ๊ะโค่ซ่า



วาวา ลอเก๊อ แว เล๊อ เซ่คี ด๊อ อ่าจื๊อะ เน่อคี บ่าที๊ะ แว เดอ เล่อ แต่พ๊ะ ซวี่ลอแว ลอฮ เต๊อที่ศอ มื่อลา เก จี่ะ แว เล๊อ เด๊อ เก แต๊ เอ่ะ แว วาวา อ๊ะโม่ แพ๊ เล๊อ วาวา อ๊ะโม่ น่าฮู แว แล จี่ะ โอ่ะ แว วาวา เต๊อที่ศอ แพ๊ เล๊อ วาวา อ๊ะโม่ แล ตือ วาวา ที่ อ๊ะโม่ ฮ่อแว ฮือ ฮือ เจ่อ ลอแท่ะ เจ๊อ ต่าชา





อ๊ะโม่ แล แด้ แว น่อชอโพเกว๊ะ ด๊อ ที๊ แว เดอ เล่อ ตือเล๊อ อ่าแบล๊ะ แล แป๊ แว เล๊อ วาวา อ่าจื๊อะเน่อคี วาวา อ๊ะจื๊อะเน่อคี โก่เฮ แว ด๊อ อ๊ะแม่ซ่า ลอวา แว ลอฮ ฮือ ฮือ วาวา แต๊ท่อ แว เล๊อ เจ๊อโม่ เจ๊อ ต่าชา ด๊อ โก่ะเฮ แว โด่ะ ม๊ะ



อ๊ะโม่ แต๊ เชอ ออ เล๊อ ซื๊อคี เต๊อบ่ะ มา แว โล่ เน่อซ๊ะ เลอ เต่อ เฆ เต๊อที่ศอ กว่า บ่ะ แว อ่าจื๊อะเน่อคี อ๊ะซวี่ เก๊อ ท่ะ แว ลอฮ วาวา จ๊ะ แว อ๊ะโม่ เซ่ ล่า เม่อต่า แลฮ ลอล๊ะ แว โด่ะม๊ะ อ๊ะโม่ แต๊ เชอ ออ เล๊อ ปฆา ก๊อ แว เล๊อ น่อชอโพเกว๊ะ อ่ามา โอ่ะ ต่อ ต่าซวี่ ลอ ด๊อ วาวา อ๊ะโม่ เดอ มื่อลา โต๊เจอ ล่อะซ๊ะ ที๊อท่อ เก วาวา แกว๊ เก แวเล๊อ เด๊อ ลอฮ

เรื่อง ใบไม้วิเศษ

วันนี้มีลาตื่นแต่เช้า เพื่อเตรียมตัวออกไปหาของป่า มีลาคว้าย่ามมาสะพายแล้วรีบเดินไปหาวาวาที่ศาลาหลังหมู่บ้าน ทั้งสองคนทักทายกันแล้วเดินเข้าป่าพร้อมกัน

ระหว่างทาง มีลากับวาวาก็ชวนกันคุยไปเรื่อยๆ จนกระทั้งไปเจอรังนกบนกิ่งไม้ข้างทาง ในรังมีลูกนก 3 ตัว แต่ไม่มีแม่นกมีลาพูดว่า “วาวา เราเอาลูกนกไปเลี้ยงที่บ้านกันดีไหม

พอวาวาได้ยินมีลาบอกแบบนั้นก็รีบปีนขึ้นต้นไม้ เพื่อจะไปเอาลูกนก 3 ตัว มาเลี้ยง ระหว่างที่วาวากำลังจะเอาลูกนกใส่กระเป๋า แม่นกก็บินกลับมาทันพอดี แม่นกโมโหที่มีคนมาเอาลูกของมันไปแม่นกบินเข้ามาจิกหัววาวา วาวาจึงผลัดตกจากต้นไม้ ทำให้ข้อศอกแตกและมีเลือดไหลเพราะโดนก้อนหินบาด มีลาตกใจจึงถามว่า “วาวาเป็นอะไรไหม” วาวาตอบว่า “ข้อศอกแตก”

ทันใดนั้นมีลาจึงรีบวิ่งกลับไปที่บ้านและเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้แม่วาวาฟัง แล้วแม่ของวาวาจึงรีบไปหาวาวาทันทีพอไปถึงแม่ก็เห็นวาวานั่งร้องไห้ “ฮือ ฮือ หนูเจ็บแผลมากค่ะ”แม่จึงรีบไปเก็บใบสาบเสือแล้วนำมาทุบบนก้อนหินจนละเอียด แล้วนำมาพอกที่แผลของวาวา วาวาหน้าซีดเพราะแสบแผลมาก “ฮือ ฮือ แสบมากเลยค่ะแม่” แม่จึงพูดขึ้นว่า ต่อไปอย่าทำตัวเกเรและซุกซนจนได้แผลอีกนะ สักพักเลือดก็หยุดไหล วาวาพูดขึ้นว่า “ใบไม้นี้วิเศษจริงๆ แปบเดียวเลือดก็หยุดไหล มันคือใบอะไรเหรอคะแม่” แม่จึงตอบว่า “ใบไม้นี้เขาเรียกว่า ใบสาบเสือ ลูกจำไว้นะ ต่อไปถ้าได้แผลแบบนี้อีกก็ใช้ใบสาบเสือห้ามเลือดได้เลย เลือดหยุดไหลแน่นอน”
แม่กับมีลาจึงช่วยกันพยุงวาวากลับบ้านอย่างปลอดภัย

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository